

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE SİNGAPUR CUMHURİYETİ
ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ
KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI
VE EKİ PROTOKOLÜN ONAYLANMASININ
UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR
KANUN**

(Resmî Gazete ile yayımı: 9.5.2001 Sayı: 24397)

Kanun No
4663

Kabul Tarihi
26.4.2001

MADDE 1. – 9 Temmuz 1999 tarihinde Singapur’da imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti ile Singapur Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve Eki Protokol”ün onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE SİNGAPUR CUMHURİYETİ
ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE
VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ KAÇAKÇILIĞINA
ENGEL OLMA ANLAŞMASI**

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
VE SİNGAPUR CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ**
Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen
ve vergi kaçakçılığına engel olan bir Anlaşma yapmak isteğiyle
AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR :

Madde 1

KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın bir Âkit Devlet veya onun politik alt bölümü ya da mahallî idareleri tarafından gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlara uygulanan vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelir üzerinden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle :

a) Singapur'da :

gelir vergisi;

(Bundan böyle "Singapur vergisi" olarak bahsedilecektir).

b) Türkiye'de :

i) gelir vergisi;

ii) kurumlar vergisi;

iii) gelir vergisi ve kurumlar vergisi üzerinden alınan fon payı;

(Bundan böyle "Türk vergisi" olarak bahsedilecektir).

4. Bu Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilerin yerine veya onlara ilâve olarak alınacak olan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen gelir üzerinden alınan vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi kanunlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından :

a) (i) "Türkiye" terimi, coğrafi anlamda kullanıldığında, Türkiye'nin sahip olduğu egemenlik alanını, karasularını, aynı zamanda uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların araştırılması, işletilmesi, korunması ve idaresi amacıyla yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu karasularına bitişik deniz alanlarını ifade eder;

(ii) "Singapur" terimi Singapur Cumhuriyetini ifade eder;

b) “Bir Âkit Devlet” ve “diğer Âkit Devlet” terimleri, metnin gereğine göre, Türkiye veya Singapur anlamına gelir;

c) “Vergi” terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan vergi anlamına gelir;

d) “Kişi” terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve vergileme yönünden vergiye tabi bir kuruluş olarak muamele gören kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsar;

e) “Şirket” terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden tüzel bir kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

f) “Vatandaş” terimi :

i) bir Âkit Devletin vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi;

ii) bir Âkit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir tüzel kişiliği, ortaklığı veya derneği

ifade eder;

g) “Bir Âkit Devletin teşebbüsü” ve “diğer Âkit Devletin teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;

h) “Yetkili makam” terimi :

i) Türkiye’de, Maliye Bakanını veya yetkili temsilcisini; ve

ii) Singapur’da, Maliye Bakanını veya yetkili temsilcisini;

ifade eder;

i) “Uluslararası trafik” terimi, bir Âkit Devletin teşebbüsü tarafından yalnızca diğer Âkit Devletin sınırları içinde gerçekleştirilen gemi veya uçak işletmeciliği hariç, gemi veya uçak işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder.

2. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metinde aksi görülmedikçe, Anlaşmanın uygulanacağı vergilere ilişkin olarak bu Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından “bir Âkit Devletin mukimi” terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgâh, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir :

a) Bu kişi, daimi olarak kalabileceği bir evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi varsa, bu kişi, kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi);

b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin bulunduğu Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. Gerçek kişi dışındaki bir kişi 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi etkin yönetim yerinin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir. Etkin yönetim yeri tespit edilemezse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

Madde 5

İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından “işyeri” terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. “İşyeri” terimi özellikle şunları kapsamına alır :

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atölye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer;

g) (i) Altı ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi;

(ii) Bir teşebbüsün çalıştırdığı elemanları veya diğer personeli aracılığı ile danışma ve gözetim hizmetleri de dahil, ülke içinde herhangi bir 12 aylık dönemde altı aydan fazla devam eden (aynı ya da ilgili proje için) hizmet tedariki.

3. Bu maddenin daha önceki hükümleriyle bağlı kalmaksızın, “işyeri” teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir :

- a) Teşebbüse ait tesislerin teşebbüsün mallarının veya ticarî eşyasının sadece depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;
- b) Teşebbüse ait mal veya ticarî eşya stoklarının yalnızca depolama,teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;
- c) Teşebbüse ait mal veya ticarî eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;
- d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticarî eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;
- e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için sadece hazırlayıcı veya yardımcı nitelikte olan diğer herhangi bir işin yürütülmesi amacıyla elde tutulması;
- f) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca, (a) ila (e) bentlerinde bahsedilen faaliyetlerin birini veya birkaçını bir arada yürütmek için elde tutulması; ancak işe ilişkin sabit yerdeki bütün bu faaliyetlerin bir arada yürütülmesi sonucunda oluşan faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı nitelikte olması şarttır.

4. 1 inci ve 2 nci fıkraların hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kişi -5 inci fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dışında -bir Âkit Devlette diğer Âkit Devletin bir teşebbüsü adına hareket ederse, bu teşebbüs aşağıda belirtilen şartlarla ilk bahsedilen Âkit Devlette bu kişinin teşebbüs için gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir.

a) Eğer bu kişi, o Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa, kişinin faaliyetleri, 3 üncü fıkrada belirtilen ve işe ilişkin sabit bir yerden yapılması durumunda bu işyeri haline getirmeyen nitelikteki faaliyetlerden olmadıkça; veya

b) Eğer bu kişi, böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına düzenli olarak sevk ettiği mallardan veya ticarî eşyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticarî eşya stoku bulundursa

işyerinin varlığı kabul edilecektir.

5. Bir Âkit Devletin teşebbüsü, diğer Devlette işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu diğer Âkit Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

6. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket diğer Âkit Devletin mukimi olan veya diğer Devlette ticarî faaliyette bulunan (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse şirketlerden her biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Âkit Devletin mukiminin diğer Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. “Gayrimenkul varlık” terimi, söz konusu varlığın bulunduğu Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükârda, gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, her çeşit balıkçılık alanlarını, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişkin ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık olarak kabul edilmeyecektir.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticarî faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazancı bu diğer Devlette yalnızca işyerine atfedilebilir miktarla sınırlı olmak üzere vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, her iki Âkit Devlette de bu işyerine atfedilecek kazanç, bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız bir nitelik kazansaydı ne kazanç elde edecek ise aynı miktarda bir kazanç olacaktır.

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderleri de dahil olmak üzere işyerinin amaçlarına uygun olan giderlerin bu Devletin vergi kanunları hükümleri uyarınca ve vergi kanunlarındaki sınırlamalar dikkate alınmak suretiyle indirilmesine müsaade edilecektir.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticarî eşya satın alınması dolayısıyla hiçbir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazançlar bu Anlaşmanın başka maddelerinde düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığına, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

GEMİCİLİK VE HAVA TAŞIMACILIĞI

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte uçak işletmeciliğinden diğer Âkit Devlette elde ettiği kazançlar yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi işletmeciliğinden diğer Âkit Devlette elde ettiği kazançlar bu Devlette vergilendirilebilir. Bununla beraber, diğer Devlet içerisindeki kaynaklardan elde edilen söz konusu kazançlar, aynı zamanda bu diğer Devlette de vergilendirilebilir; ancak, bu şekilde alınacak vergi yüzde elli indirilecektir.

3. Bu maddenin amaçları bakımından, uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde edilen kazançlar, 1 inci ya da 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanacağı kazançların yanı sıra arazi olarak elde edilmesi koşulu ile konteynerlerin (treylar ve konteyner taşımacılığı için gerekli ekipman da dahil) kullanımından, bakımından veya kiralanmasından elde edilen kazançları da kapsayacaktır.

4. 1, 2 ve 3 üncü fıkraların hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir ortak teşebbüse veya uluslararası faaliyet gösteren bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

5. Uluslararası trafikte uçak işletmeciliği ile bağlantılı fonlardan elde edilen faizler söz konusu uçak işletmeciliğinden elde edilen kazanç olarak kabul edilecek ve bu faizlere 11 inci madde hükümleri uygulanmayacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında veya

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında

ve her iki halde de, iki teşebbüs arasındaki ticarî veya malî ilişkilerde oluşan veya oluşturulan koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, olması gereken; fakat oluşan veya oluşturulan koşullar nedeniyle teşebbüslerden birinde kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenir ve buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devletin kendi teşebbüsünün kazancına dahil edip vergilendirdiği kazanç diğer Âkit Devlette vergilendirilen diğer Devletin teşebbüsünün kazancını içermesi ve aynı zamanda ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, iki teşebbüs arasında olması gereken koşullar göz önünde tutularak sonradan ilk bahsedilen Devletçe yapılan hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olması durumunda, diğer Devlet bu belirlemenin yerinde olduğu kanaatine varırsa söz konusu kazanç üzerinden aldığı verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapacaktır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri göz önünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde10

TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, söz konusu temettüler, aynı zamanda temettü ödemesi yapan şirketin mukim olduğu Âkit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettü elde eden temettünün gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır :

a) Temettü elde eden, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25'ini elinde tutan bir şirket (ortaklıklar hariç) ise gayrisafi temettü tutarının yüzde 10'u;

b) Tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devletin mukimi bir şirket tarafından diğer Âkit Devlet Hükümetine ödenen temettüler, ilk bahsedilen Devlette vergiden muaf tutulacaktır.

4. 3 üncü fıkranın amaçları bakımından, "Hükümet" terimi 11 inci maddenin 4 üncü fıkrasında belirtilen anlamı taşıyacaktır.

5. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanç katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirler ile dağıtımını yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri kapsar.

6. Diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunan bir Âkit Devlet şirketinin kazancı, 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım işyerinin bulunduğu Âkit Devlette ve bu maddenin 2 (a) fıkrasına uygun olarak vergilendirilebilir.

7. Bir Âkit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi Singapur'da yer alan bir sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu temettü elde edilmiş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

8. Bu maddenin 6 ncı fıkrası saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimi olan bir şirket diğer Âkit Devletten kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, temettülerin kendi mukimlerinden birisine ödenmesi veya temettü elde edilmesi ile bu diğer Devlette bulunan işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması durumları hariç olmak üzere, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Aynı şekilde bu diğer Devlet, ödenen temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazanç veya gelir olup olmadığına bakmaksızın, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden dağıtılmayan kazançlara uygulanan bir vergi alamaz.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bu faiz elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faiz elde eden kişi faizin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşamayacaktır.

- a) Herhangi bir finansal kurum tarafından alınan faizin gayrisafi tutarının yüzde 7,5'i;
- b) Diğer bütün durumlarda faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'u.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin Hükümetine ödenen faiz ilk bahsedilen Âkit Devlette vergiden istisna edilecektir.

4. 3 üncü fıkranın amacı bakımından, "Hükümet" terimi:

a) Singapur yönünden, Singapur Hükümetini ifade etmekte ve aşağıdakileri de kapsamaktadır:

- i) Singapur Para İdaresini ve Para Komisyonerleri Kurulunu;
- ii) Singapur Hükümeti Yatırım Kurumu Pte Ltd'i;
- iii) Kamu tüzel kişisini; ve

iv) Singapur Hükümetinin tamamen ya da önemli ölçüde sahip olduğu ve üzerinde Âkit Devletlerin yetkili makamlarınca zaman zaman mutabık kalınabilen herhangi bir kurumu.

b) Türkiye yönünden, Türkiye Hükümetini ifade etmekte ve aşağıdakileri de kapsamaktadır:

- i) Türkiye Merkez Bankasını;

ii)Türk Eximbank'ı;

iii) Kamu tüzel kişisini; ve

iv) Türkiye Hükümetinin tamamen ya da önemli ölçüde sahip olduğu ve üzerinde Âkit Devletlerin yetkili makamlarınca zaman zaman mutabık kalınabilen herhangi bir kurumu.

5. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya borçlunun kazancına katılma hakkını tanısin tanımasın, her nevi alacaktan doğan gelirleri ve özellikle kamu menkul kıymetleri ile tahvil veya borç senetlerinden elde edilen gelirler ile sözkonusu menkul kıymetler, tahviller veya borç senetlerine bağlı primleri ifade eder.

6. Bir Âkit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi Singapur'da yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

7. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi, kamu tüzel kişisi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen faizin, o Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyeri veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

8. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddî hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu gayrimaddî hak bedelleri elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddî hak bedeli elde eden kişi gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı ise bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddî hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan “gayrimaddi hak bedelleri” terimi, sinema filmleri, radyo veya televizyon yayınlarında kullanılan filmler ve bantlar dahil olmak üzere edebî, sanatsal veya bilimsel her nevi telif hakkının veya her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin kullanımı, kullanma hakkı veya elden çıkarılması ile sınaî, ticarî, bilimsel teçhizatın veya sınaî, ticarî, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanımı veya kullanma hakkı karşılığında elde edilen her türlü ödemeyi kapsar.

4. Bir Âkit Devletin mukimi olan gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı, sözkonusu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Singapur’da yer alan bir sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi, kamu tüzel kişisi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen gayrimaddî hak bedelinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber sözkonusu gayrimaddî hak bedelini ödeyen kişi bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddî hak bedelini ödeme yükümlülüğüne neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve bu gayrimaddî hak bedeli bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu gayrimaddî hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddî hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimince, diğer Âkit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticarî varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, 12 nci maddenin hükümleri saklı kalmak kaydıyla bu

işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüs ile birlikte) ya da sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Âkit Devlet teşebbüsü tarafından uluslararası trafikte işletilen gemi veya uçakların veya sözkonusu gemi veya uçakların işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

4. Bir Âkit Devlet mukimi tarafından bu maddenin önceki fıkralarında bahsedilen varlıklar dışındaki varlıkların elden çıkarılmasından diğer Âkit Devlette elde edilen kazançlar bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebilir.

5. 4 üncü fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devletin Hükümeti tarafından 4 üncü fıkrada bahsedilen herhangi bir varlığın elden çıkarılmasından sağlanan kazanç, yalnızca bu Âkit Devlette vergilendirilecektir. "Hükümet" terimi 11 inci maddenin 4 üncü fıkrasında belirtilen anlamı taşıyacaktır.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek hizmetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, sözkonusu hizmet ve faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

a) Bu kişi, bu diğer Devlette sözkonusu hizmet ve faaliyetleri icra etmek amacıyla sürekli kullanabileceği sabit bir yere sahipse; veya

b) Bu kişi, bu diğer Devlette sözkonusu hizmet veya faaliyetlerini icra etmek üzere bir takvim yılı içinde, bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşan bir süre kalırsa, sözkonusu gelir aynı zamanda bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda olayına göre, ya yalnızca sözkonusu sabit yere atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunulan süre içinde icra edilen hizmet ve faaliyetlerden elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanısıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini kapsamına alır.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette, ilgili takvim yılı içinde, bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmayan bir süre kalırsa, ve

b) Ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet teşebbüsü tarafından uluslararası trafikte işletilen bir gemi veya uçakta ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

SANATÇI VE SPORCULAR

1. 14 ve 15 inci maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısı gibi bir sanatçının, bir müzisyenin ya da bir sporcunun diğer Âkit Devlette icra ettiği şahsî faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da bir sporcunun icra ettiği şahsî faaliyetlerinden veya bu faaliyetlerle bağlantılı olarak doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci maddelerin hükümleriyle bağlı kalılmaksızın, sanatçı veya sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Sanatçı veya sporcular tarafından bir Âkit Devlette icra edilen faaliyetler dolayısıyla elde edilen gelirlere, bu Devlete yapılan sözkonusu ziyaretin tamamen veya önemli ölçüde diğer Âkit Devletin, politik alt bölümünün, mahallî idaresinin veya kamu tüzel kişisinin kamusal fonlarından karşılanması halinde 1 inci ve 2 nci fıkraya hükümleri uygulanmayacaktır.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI

1. 19 uncu maddenin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşı ve diğer benzeri menfaatler yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bu hüküm aynı zamanda, bir Âkit Devlet mukimine ömür boyu sağlanan düzenli ödemelere de uygulanacaktır.

2. Uğranılan şahsî kazaları tazmin etmek üzere, bir Âkit Devlet veya politik alt bölümleri tarafından ödenen emekli maaşları ve ömür boyu sağlanan düzenli ödemeler ile diğer devamlı veya arızı ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 19

KAMU GÖREVİ

1. a) Bir Âkit Devletin kendisine, politik alt bölümüne, mahallî idaresine veya kamu tüzel kişisine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, politik alt bölüm, mahallî idare veya kamu tüzel kişisi tarafından sağlanan ve emekli maaşı dışında kalan ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

b) Bununla beraber, hizmet diğer Devlette ifa edildiğinde ve gerçek kişi bu Devletin bir mukimi olduğunda, sözkonusu ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler yalnızca bu diğer Âkit Devlette vergilendirilecektir. Ancak bu kişinin:

i) Bu Devletin vatandaşı olması; veya

ii) Yalnızca bu hizmeti ifa etmek için bu Devletin mukimi durumuna geçmemiş olması zorunludur.

2. a) Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi veya kamu tüzel kişisi tarafından ya da bunlarca oluşturulmuş fonlardan, bu Devlete, politik alt bölümüne, mahallî idaresine veya kamu tüzel kişisine yapılan hizmetler karşılığında bir gerçek kişiye ödenen emekli maaşları yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

b) Bununla beraber, gerçek kişinin bu Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, sözkonusu emekli maaşı yalnızca diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi veya bir kamu tüzel kişisi tarafından yürütülen ticarî faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında yapılan ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler ile emekli maaşlarına 15, 16 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

ÖĞRETMENLER VE ÖĞRENCİLER

1. Bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Âkit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya meslekî eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyere, geçim, öğrenim veya meslekî eğitim masraflarını karşılamak için bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Aynı şekilde, bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Âkit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette sadece öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesine, öğretim veya araştırma karşılığında bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler bu Devlette vergiden istisna edilecektir.

3. Bu maddenin 2 nci fıkrâ hükümleri, yalnızca bu araştırmanın özel kişi ya da kişilerin yararına değil de kamu yararına yürütülmesi halinde elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. Bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Âkit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette öğrenimi veya mesleği ile ilgili uygulama alışkanlıkları kazanmak üzere, bir takvim yılı içinde 183 günü aşmayacak şekilde hizmet ifa eden bir öğrenci veya stajyerin elde ettiği ücretler bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 21

DİĞER GELİRLER

Bir Âkit Devlette doğan ve bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde açıkça belirtilmeyen gelir unsurları, bu Devlette vergilendirilebilir.

Madde 22

MENFAATLERİN SINIRLANDIRILMASI

1. Türkiye'deki kaynaklardan elde edilen ve bu Anlaşmaya göre (diğer koşullarla birlikte ya da koşulsuz) Türkiye'de vergiden muaf tutulan veya indirimli oran üzerinden vergiye tâbi tutulan gelir, Singapur'da yürürlükte bulunan yasalar uyarınca tamamı üzerinden değil Singapur'a gönderilen veya Singapur'da elde edilen kısmı üzerinden vergiye tâbi tutulması durumunda, bu Anlaşma uyarınca Türkiye'de vergilendirilmeyecek veya indirimli oran üzerinden vergilendirilecek gelir, Singapur'a gönderilen veya Singapur'da elde edilen gelir kısmı olacaktır.

2. Bununla beraber bu sınırlama, Singapur Hükümeti veya bu fıkranın amacı bakımından Singapur yetkili makamlarınca onaylanan herhangi bir kişi tarafından elde edilen gelire uygulanmayacaktır. "Singapur Hükümeti" terimi, 11 inci maddenin 4 (a) fıkrasında belirtilen anlamı taşıyacaktır.

Madde 23

ÇİFTE VERGİLENDİRMEİNİN ÖNLENMESİ

1. Her bir Âkit Devletin yürürlükteki mevzuatları, bu Anlaşmada aykırı hüküm bulunmadıkça, ilgili Âkit Devletler yönünden gelirin vergilendirilmesinde hüküm ifade etmeye devam edecektir. Gelir her iki Âkit Devlette de vergiye tabi olduğunda çifte vergilendirme bu maddenin aşağıdaki fıkraları uyarınca önlenecektir.

2. Bir Singapur mukimi, Türkiye’den veya Singapur’da bu Anlaşma hükümleri uyarınca Türkiye’de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Singapur, kendi dışındaki herhangi bir ülkede ödenen verginin mahsubuna ilişkin kendi yasaları saklı kalmak üzere, bu mukimin geliri üzerinden ödenecek Singapur vergisinden, ödenen Türk vergisinin doğrudan veya indirim yoluyla mahsubuna izin verecektir. Gelirin, Türkiye mukimi bir şirket tarafından kendisinin doğrudan veya dolaylı olarak % 10’dan fazla sermaye payına sahip Singapur mukimi bir şirkete ödenen temettü olması durumunda, ödenen temettü dışındaki kazançlar üzerinden bu şirket tarafından ödenen Türk vergisi mahsupta dikkate alınacaktır. Bununla beraber bu mahsup, mahsuptan önce hesaplanan bu gelire atfedilebilen Singapur vergisi tutarını aşmayacaktır.

3. Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma hükümleri çerçevesinde Singapur’da ve Türkiye’de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, yabancı vergilerin mahsubuna ilişkin Türk vergi mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere, bu kişinin gelirlerine isabet eden vergiden, Singapur’da gelir üzerinden ödenen vergiye eşit bir tutarın mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber sözkonusu mahsup, Singapur’da vergilendirilebilen gelir için mahsuptan önce Türkiye’de hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

4. Temettüler, faizler, gayrimaddî hak bedelleri ve ticarî kazançlar, Türk yasaları tarafından ekonomik kalkınmayı sağlamak amacıyla sağlanan özel teşvik tedbirleri ile vergiden muaf veya düşük oranda vergiye tabi tutulduğunda, bu gelirler üzerinden bu Anlaşma hükümleri uyarınca ödenebilir. Türk vergilerinin, 2 nci fıkra hükümleri uyarınca Singapur vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir.

5. 4 üncü fıkra hükümleri, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesini takip eden ikinci takvim yılının Ocak ayının birinci gününde başlayan tahakkuk yılından itibaren on yıl sonra hüküm ifade etmeyecektir.

Madde 24

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları diğer Âkit Devlette bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. 10 uncu maddenin 6 ncı fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, diğer Devlette, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bu maddedeki hiçbir şey, bir Âkit Devletin:

a) Kendi mukimlerine vergi amaçları bakımından uyguladığı şahsî indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de veya

b) Kendi mukimi olmayan vatandaşlarına ya da kendi vergi kanunlarında tanımlanan diğer kişilere vergi amaçları bakımından uyguladığı şahsî indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet vatandaşlarına da

uygulanmak zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

4. Bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından, doğrudan veya dolaylı olarak kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, bu Devletin benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden veya buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

5. Bir Âkit Devletin kendi ulusal politika ve kriteri çerçevesinde sosyal veya ekonomik kalkınmayı teşvik etmek amacıyla kendi vatandaşlarına sağladığı vergi teşvikleri, bu maddeye göre ayrımcılık olarak anlaşılacaktır.

6. Bu madde hükümleri, yalnızca bu Anlaşmaya tabi olan vergilere uygulanacaktır.

Madde 25

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir Âkit Devlet mukimi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşmanın hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına veya durumu 24 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arz edebilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen vergilemenin ilk bildiriminden itibaren üç yıl içerisinde yapılmalıdır.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler.

Madde 26

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri bunun yanısıra bu Anlaşmayla uyumsuzluk göstermediği sürece, bu Anlaşma kapsamına giren vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleriyle veya cebri icra ya da cezasıyla veya bu hususlardaki şikâyet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idarî kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri yalnızca yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilir.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Âkit Devleti:

a) Kendisinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî uygulamalarına uymayacak idarî önlemler alma;

b) Kendisinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) Herhangi bir ticarî, sınaî, meslekî sırrı veya ticarî işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 27

DİPLOMAT HÜVİYETİNDEKİ MEMURLAR
VE KONSOLOSLOK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomasi veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 28

YÜRÜRLÜĞE GİRME

Âkit Devletlerden her biri, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için ilgili Âkit Devletin mevzuatında öngörülen işlemlerin tamamlandığını diğer Âkit Devlete bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecek ve hükümleri:

a)Singapur'da:

Singapur vergisi yönünden, Anlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen ikinci takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan herhangi bir tahakkuk yılı için;

b)Türkiye'de:

Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için hüküm ifade edecektir.

Madde 29

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, bir Âkit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Âkit Devletlerden biri, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıl sonraki herhangi bir takvim yılının bitiminden en az altı ay önce diplomatik yollardan diğer Âkit Devlete fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma:

a)Singapur'da:

Singapur vergisi yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen ikinci takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan herhangi bir tahakkuk yılı için;

b)Türkiye'de:

Fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için hüküm ifade etmeyecektir.

Bu hususları teyiden, Hükümetleri adına, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler bu Anlaşmayı imzaladılar.

Türk ve İngiliz dillerinde, her iki metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 9 Temmuz bindokuzyüzdoksandokuz tarihinde Singapur'da düzenlenmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

SİNGAPUR CUMHURİYETİ

HÜKÜMETİ ADINA

HÜKÜMETİ ADINA

Fusun Çetintaş

Koh Cher Siang

Büyükelçi

Dahili Gelir Komiseri

P R O T O K O L

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Singapur Cumhuriyeti Hükümeti arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının imzalanması sırasında, her iki Hükümet de aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın bir cüzünü oluşturacağı hususunda anlaşmışlardır.

1. 4 üncü maddenin 3 üncü fıkrasının amacı bakımından, “etkin yönetim yeri”, ticarî faaliyetin kontrol ve idaresinin yapıldığı ve bu faaliyetlerin önemli kısmının yürütüldüğü yeri ifade eder.

2. 10 uncu maddenin 1 ve 2 nci fıkralarının amaçları bakımından, Singapur mukimi bir şirket tarafından bir Türkiye mukimine ödenen temettüler, yürürlükteki Singapur mevzuatına göre vergiye tabi tutulmayacaktır. Singapur tarafından kabul edilen tam vergi alacağı sistemine göre, temettülerden indirilecek vergi, 10 uncu maddedeki anlamda temettüler üzerinden alınan bir vergi değil, şirketin gelir veya kazançları üzerinden alınan bir vergidir.

3. 10 uncu maddenin 5 inci fıkrasının amacı bakımından, “temettü” terimi, Türkiye yönünden, bu Devletin mevzuatına göre vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleye tabi olan yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri kapsamaktadır.

Bu hususları teyiden, Hükümetleri adına, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler bu Protokolü imzaladılar.

Türk ve İngiliz dillerinde, her iki metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 9 Temmuz bindokuzyüzdoksandokuz tarihinde Singapur’da düzenlenmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

SİNGAPUR CUMHURİYETİ

HÜKÜMETİ ADINA

HÜKÜMETİ ADINA

Fusun Çetintaş

Koh Cher Siang

Büyükelçi

Dahili Gelir Komiseri

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
26	57	96
33	101	522
61	92	472:478,892:915

I- Gerekçeli 430 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 92 nci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II- Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Tali Plan ve Bütçe, Esas Dışişleri Komisyonları görüşmüştür.

III- Esas No. : 1/628